

KONSUL (15) *sb m*

c- (9), k- (6).

Teksty nie oznaczają ó.

sg *N* konsul (5). ◇ *G* konsula (2). ◇ *D* konsulowi (1). ◇ *A* konsula (1). ◇ *I* konsul(e)m (2). ◇ *pl*
G konsul(o)w (2). ◇ *I* konsulami (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

W starożytnym Rzymie w okresie republiki jeden z dwóch najwyższych urzędników, wybieranych na rok, sprawujących władzę wojskową i wykonawczą [consul – burmistrz Murm 176, Mymer¹ 10v; – rajca, radny pan Mącz 63d; – bormistrz Calep; consul, qui rei publicae consulit – burmistrz, rajca BartBydg; burmistrz – consul Cn] (15) : Confulámi zwáno w Rzymie zwierzchne Pány/ ktorich co rok infzych po dwu ná to obierano. ModrzBaz 28v marg, 28v, 91 marg; iednák wiedzcie/ że s thych dwu iednego Confulá mieć będziecie/ álbo Collatinufá álbo Brutufá. Phil E3, E, E3, O3; SkarKazSej 690a; W Rzymie tám nie żal było Candidatem zoftác/ Gdybyś mógł ták zacnemu wrzędowi íproftác. Bo tám co Conful to KROL DICTATOR Cefarzem: A my fię tu o ledá wrzędzinkę íwárzym. KlonWor 13.

W połączeniu z imieniem (1): ModrzBaz 103v cf »za konsula«.

Wyrażenie: »konsul rzymski« [w tym: dodatkowo z imieniem własnym (2)] (4): Sławne íeft ono íprzyśiężenie Kátyliny w Rzymie/ ktore⁸⁰ íprzyśiężenia/ on człowiek z Akádemiey/ będąc Konfulem Rzymfkim [consul Romanus]/ dołzedł/ odkrył/ y zátłumił ModrzBaz 129v, 112v; Phil D4, O3.

Wyrażenia przyimkowe: »za konsula« (1): Podobną rzecz tey/ powieda Titus Liuius o porażce Rzymian we Fráncyi zá Konfulá Posthumiuśa [Posthumio consule]. ModrzBaz 103v.

»pod konsulami« (1): Rzymfka [monarchia] w pogánftwie pod Konfulámi y innemi odmiennemi rżády/ cóś nád 400. áż do Iuliufzá. SkarKazSej 691a.